

Patikslintas Barselonos procesas

Europos Parlamento rezoliucija dėl patikslinto Barselonos proceso (2005/2058(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos ir Viduržemio jūros regiono konferencijoje 1995 m. lapkričio 28 d. priimtą Barselonos deklaraciją, kuria sukuriama Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių partnerystė su išsamia darbo programa,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Tarybai ir Europos Parlamentui pavadinimu „Dešimties metų Europos ir Viduržemio jūros valstybių regiono partnerystės jubiliejus: Darbo programa artimiausių penkerių metų problemoms spręsti“ (KOM(2005)0139) ir jo priedus SEK(2005)0482 ir SEK(2005)0483,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Tarybai ir Europos Parlamentui pavadinimu „Platesnė Europa – kaimynystė: nauja santykių su mūsų rytų ir vakarų kaimynais struktūra“ (KOM(2003)0104), Europos kaimynystės politikos (EKP) strategijos dokumentą (KOM(2004)0373), pasiūlymą dėl Europos kaimynystės ir partnerystės priemonės (KOM(2004)0628), komunikatą dėl EKP veiksmų planų (KOM(2004)0795) ir veiksmų planus dėl Izraelio, Jordanijos, Maroko, Palestinos autonominei administracijai ir Tunisiui,
- atsižvelgdamas į visų Europos ir Viduržemio jūros regiono ministrų konferencijų ir sektorių ministrų konferencijų, įvykusių nuo Barselonos proceso pradžios, išvadas ir ypač į Liuksemburge 2005 m. gegužės 30–31 d. vykusios Septintosios Europos ir Viduržemio jūros regiono užsienio reikalų ministrų konferencijos išvadas,
- atsižvelgdamas į Strateginę partnerystę su Viduržemio jūros regionu ir Artimaisiais Rytai, dėl kurios Europos Vadovų Taryba sprendimą priėmė 2004 m. birželio mėn.,
- atsižvelgdamas į Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių parlamentinio forumo penkių plenarinių sesijų deklaracijas, parengtas nuo jo įkūrimo 1998 m. lapkričio mėn. iki jo transformacijos į Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių parlamentinę asamblėją (EMPA) 2003 m. gruodžio 2 ir 3 d. vykusios Šeštosios ministrų konferencijos Neapolyje proga,
- atsižvelgdamas į Europos Parlamento pirmininkavimo EMPA prioritetus (paskelbtus 2005 m. balandžio 21 d.) gerinti šalių partnerių parlamentų dialogą dėl žmogaus teisių,
- atsižvelgdamas į 2005 m. kovo 15 d. rezoliuciją, kurią priėmė Pirmoji Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių parlamentinė asamblėja Kaire,
- atsižvelgdamas į 2004 m. vasario 12 d. EP rezoliuciją dėl ES ir Viduržemio jūros regiono partnerių veiklos intensyvinimo žmogaus teisių ir demokratijos srityje¹,

¹ OL C 97 E, 2004 4 22, p. 656.

- atsižvelgdamas į 2003 m. lapkričio 20 d. EP rezoliuciją „Dėl Platesnės Europos kaimynystės: nauja santykių su mūsų rytiniais ir pietiniais kaimynais struktūra“¹,
 - atsižvelgdamas į ankstesnes EP rezoliucijas dėl Europos Sąjungos Viduržemio jūros regiono politikos,
 - atsižvelgdamas į metines 2002, 2003 ir 2004 m. Jungtinių Tautų Vystymo Programos (JTVP) arabų šalių žmogaus teisių raidos ataskaitas,
 - atsižvelgdamas į Europos ir Viduržemio jūros regiono tyrimų komisijos 2005 m. balandžio mėn. pranešimą „Barcelona plius: Europos ir Viduržemio jūros regiono demokratinė valstybių bendrijos link“,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą ir Tarptautinės prekybos bei Moterų teisių ir lyčių lygybės komitetų nuomones (A6-0280/2005),
- A. kadangi demokratijos, žmogaus teisių ir teisinės valstybės bei pagrindinių laisvių skatinimas ir laikymasis yra pagrindiniai Europos Sąjungos principai ir prioritetai bei esminis Viduržemio jūros regiono valstybių vystymosi principas,
 - B. atsižvelgdamas į Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių asociacijų susitarimų turinį, ypač į jų 2 straipsnį, kuriame nustatyta, kad pagarba demokratijos principams ir pagrindinėms teisėms daro įtaką šalių vietinei ir išorės politikai ir, be to, yra svarbiausia susitarimo dalis,
 - C. kadangi 2005 m. vasario 23 d. rezoliucijoje dėl Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių partnerystės² Parlamentas ragina Tarybą ir Komisiją atnaujinti pastangas siekiant stiprinti demokratiją ir prisidėti prie būtinų politinių, ekonomikos ir socialinių reformų Viduržemio jūros regiono šalyse bei skatinti šias reformas,
 - D. kadangi Viduržemio jūros regiono politika yra vienas iš pagrindinių ES užsienio politikos prioritetų; kadangi Barselonos procesas gali būti veiksmingas tik įgyvendinant nuoseklią bendrą Europos Sąjungos užsienio ir saugumo politiką, o tai sustiprintų ir jos patikimumą,
 - E. kadangi išsiplėtusi Europa yra itin suinteresuota sukurti nuoseklią santykių su kaimyninėmis Viduržemio jūros regiono ir Artimųjų rytų valstybėmis sistemą, grindžiamą anksčiau minėtais principais ir vertybėmis bei kultūrų ir religijų dialogu, kuria siekiama plačios partnerystės, apimančios politinį ir ekonominį liberalizavimą, tvarų ekonomikos augimą ir bendrą gerovę,
 - F. kadangi Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių partnerystės demokratinis ir klestintis vystymasis labai priklauso nuo šalių partnerių ir jų tautų valios vadovautis bendromis demokratijos ir pagarbos žmogaus teisėms vertybėmis, tikra lygiaverčio

¹ OL C 87 E, 2004 4 7, p. 506.

² Priimti tekstai, P6_TA(2005)0046.

- bendradarbiavimo, lygybės, bendro dalyvavimo bei iniciatyvos ir bendros atsakomybės dvasia,
- G. kadangi Europos kaimynystės politikos tikslas – stiprinti tokią partnerystę suteikiant galimybę gerinti santykius, stiprinti politinį dialogą ir integruoti šalis partneres į ES politiką,
 - H. kadangi 1995 m. lapkričio 28 d. Barselonos deklaracija buvo itin svarbi Europos Sąjungos ir jos Viduržemio jūros regiono kaimynų santykiams,
 - I. kadangi Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių partnerystė, apimanti dvišales ir daugiašales konsultacijų ir sprendimų priėmimo priemones, yra unikali savo apimtimi ir filosofija ir todėl turi būti išsaugota, atnaujinta, iš naujo įvertinta atsižvelgus į pasiektus rezultatus bei toliau įgyvendinama siekiant ambicingų pačioje pradžioje numatytų tikslų,
 - J. kadangi vis dėlto buvo pasiekta nedidelės pažangos, susijusios su partnerystės regionine aspektu, kurį reikia rimtai plėtoti ir skirti jam daugiau finansinių išteklių, kaip buvo planuota proceso pradžioje,
 - K. kadangi Izraelio pasitraukimas iš Gazos ruožo turi būti laikomas tik vienu, nors ir labai svarbiu, Taikos kelio žemėlapiu (angl. *Road Map*) žingsniu link nuoseklaus Vidurio Rytų konflikto sprendimo ir gali būti naujas impulsas Barselonos procesui, jeigu po to abi šalys imsis tolesnių priemonių,
 - L. kadangi dešimties metų Partnerystės apžvalgos rezultatai yra įvairūs, pradedant teigiamais pasiekimais ir baigiant tuo, kad dar daug reikia nuveikti siekiant įgyvendinti visą Barselonos deklaracijos potencialą,
 - M. kadangi dvišaliai santykiai daugiašalėje sistemoje vyrauja ir dėl šalių partnerių silpnumo bei sunkumų, kylančių plėtojant ir stiprinant pietų valstybių tarpusavio santykius,
 - N. kadangi per 2005 m. lapkričio 27–28 d. Barselonoje vyksiantį susitikimą artimai ateičiai turi būti nustatyti aiškūs ir įvykdomi prioritetai, atsižvelgiant į praeities nesėkmių pamokas ir siekiant konkrečių rezultatų per trumpą ir vidutinį laikotarpį,
 - O. kadangi atrodo, jog galimos intensyvesnio Europos ir Viduržemio jūros regiono partnerių bendradarbiavimo sritys yra parama švietimo reformai, bendras žmonių judėjimo ir migracijos valdymas, intensyvesnis dialogas – taip pat tarp skirtingų religijų – ir pagalba bendrą kovos su terorizmu strategijų srityje,
 - P. kadangi sėkmingas pirmas ES ir Viduržemio jūros regiono valstybių parlamentinės asamblėjos posėdis 2005 m. kovo mėn. ir kiti instituciniai ES ir Viduržemio jūros regiono valstybių partnerystės pokyčiai leis sustiprinti jos daugiašalį politinį aspektą,
 - Q. kadangi taip pat svarbu stiprinti šį aspektą sudarant sąlygas pilietinei visuomenei ir nevyriausybiniam veikėjams geriau dalyvauti šiame procese,
 - R. kadangi 2005-ųjų kaip Viduržemio jūros regiono metų paminėjimas turėtų padidinti Barselonos proceso matomumą ir piliečių žinias apie jo veiklą,

1. džiaugiasi nauju Europos Komisijos pranešimu, kuriuo apžvelgiami dešimt partnerystės metų ir išskiriamos atskiros bendradarbiavimo sritys, kurios turi būti toliau plėtojamos per ateinančius penkerius metus;
2. yra taip pat įsitikinęs, kad net jei Partnerystė dar nedavė naudos, kurios buvo tikėtasi, ir neišnaudojo viso savo potencialo mažinti įtampą regione, dar galima tobulėti, todėl Barselonos procesas ir toliau yra tinkamas pagrindas plėtoti Viduržemio jūros politiką, kuri, siekiant geresnių rezultatų, turėtų būti iš dalies keičiama;
3. atkreipia dėmesį į tai, kad siekiant veiksmingos Europos ir Viduržemio jūros regiono politikos, jai turi būti skirtas užsibrėžtus tikslus atitinkantis biudžetas;
4. apgailestauja, kad ES ir Viduržemio jūros regiono valstybių partnerystė iki šiol nepadarė jokio tiesioginio poveikio pagrindiniams neišspręstiems Viduržemio jūros regiono konfliktams, nors buvo inicijuojamas darbo grupių dialogas dėl konkrečių iniciatyvų;
5. atkreipia dėmesį į tai, kad vienas iš Barselonos proceso tikslų yra plėtoti demokratiją ir šio tikslo turi būti siekiama skatinant politines reformas, remiamas pilietinės visuomenės ir visų politinių grupių bei judėjimų, kurie nepritaria prievartos naudojimui;
6. mano, kad vienas iš pagrindinių klausimų, kuriuos reikia spręsti, yra didesnis visų Viduržemio jūros regiono šalių partnerių dalyvavimas Partnerystės sprendimų priėmimo procese siekiant skatinti bendras iniciatyvas ir stiprinti bendrą atsakomybę;
7. šiuo atžvilgiu džiaugiasi, kad buvo sukurta *EuroMed* nevyriausybinė platforma, kurios steigiamasis posėdis įvyko 2005 m. balandžio mėn. pilietiniame forume Liuksemburge; šiuo atžvilgiu pabrėžia, kad svarbu pradėti ir stiprinti glaudų bendradarbiavimą su šia platforma siekiant išplėsti dalyvavimą Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių partnerystėje ir didinti visuomenės žinias apie šį procesą;
8. mano, kad nepaprastai svarbu politinį dialogą papildyti glaudesniu kultūriniu ir socialiniu bendradarbiavimu, taip pat siekiant daugiau dėmesio skirti nuomonėms ir prioritetams, pateikiamiems vis gausesnėse arabų ir Viduržemio jūros regiono šalių tyrimuose, kaip pažymėta paskutinėse JTVP metinėse ataskaitose;
9. džiaugiasi, kad sukurta Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių parlamentinė asamblėja, ir ragina ateityje aprūpinti ją lėšomis ir sukurti administracines struktūras, kurių reikia norint užtikrinti, kad šios asamblėjos veikla būtų akivaizdi ir veiksminga;
10. yra įsitikinęs, kad bendradarbiavimas ateityje ne tik turėtų būti grindžiamas ES saugumo politikos reikalavimais arba kitomis susijusiomis reikmėmis, bet būtina pabrėžti ir trijų bendradarbiavimo sričių – taikos, prekybos ir pilietinės visuomenės – sąsają; ypač pabrėžia sąsają tarp saugumo ir vystymosi bei itin didelę socialinių bei ekonominių problemų svarbą pietinės Viduržemio jūros regiono dalies gyventojams;
11. apgailestauja, kad pradinėje Barselonos deklaracijoje esantis pasiūlymas, kad Komisija organizuotų kasmečius miestų ir regionų atstovų susitikimus, skirtus kritiškai įvertinti bendras problemas ir pasikeisti patirtimi, niekada nebuvo įgyvendintas, ir ragina Komisiją įgyvendinti šią iniciatyvą pagal peržiūrėtą Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių partnerystę;

12. mano, kad Europos kaimynystės politika (EKP), kuri remiasi Barselonos proceso pasiekimais ir bendros iniciatyvos bei diferenciacijos principais, turėtų sutvirtinti esamas bendradarbiavimo su *EuroMed* sistema formas siekiant suteikti šalims partnerėms galimybę dalyvauti ES programose ir politikoje remiantis bendrai sutartais prioritetais ir tikslais bei Europos ir Viduržemio jūros regiono šalims partnerėms ir valstybėms narėms nuosekliai taikant regioninio ir subregioninio (taip pat vietos ir bendruomenių) bendradarbiavimo principą;
13. atkreipia dėmesį į tai, kad pietų šalių regioninė integracija, kaip rodo ES pavyzdys ir patirtis, yra nepaprastai svarbi siekiant kurti tvirtus bendros gerovės pagrindus;
14. primena, kad vienas iš pagrindinių Europos ir Viduržemio jūros politikos bei EKP tikslų yra remti ir skatinti politines reformas (demokratizacijos proceso pažangos, pliuralizmo ir teisinės valstybės principų stiprinimo, didesnės pagarbos žmogaus teisėms) kartu su ekonominėmis ir socialinėmis reformomis;
15. džiaugiasi, kad remiantis atitinkamais asociacijos susitarimais buvo įkurtas žmogaus teisių pakomitetis Jordanijai ir Marokui, ragina įkurti tokius žmogaus teisių pakomitečius remiantis ir kitais asociacijos susitarimais, taip siekiant plėtoti struktūrizuotą dialogą dėl žmogaus teisių ir demokratijos; mano, kad šie pakomitečiai yra esminis veiksmų planų elementas; pabrėžia, kaip svarbu konsultuotis su pilietine visuomene ir įtraukti ją į šių pakomitečių veiklą siekiant geriau stebėti žmogaus teisių padėtį; taip pat pabrėžia, kad Parlamentas turėtų aktyviai įsitraukti į šių pakomitečių veiklą bei tolesnius veiksmus;
16. dar kartą pabrėžia, kad remia žmogaus teisių gynėjus ir džiaugiasi, kad buvo priimtos gairės dėl žmogaus teisių gynėjų; todėl ragina Tarybą reikalauti iš Viduržemio jūros regiono šalių partnerių vykdyti savo įsipareigojimus, susijusius su žmogaus teisių gynėjais, ir užtikrinti jų apsaugą;
17. primena, kad bendros gerovės erdvės sukūrimas yra pagrindinis ES ir Viduržemio jūros regiono partnerystės tikslas ir kad siekiant šio tikslo reikia imtis veiksmų skurdui regione mažinti ir panaikinti socialinį bei ekonominį atotrūkį tarp šiaurės ir pietų; pažymi, kad šalys partnerės pasiekė svarbią pažangą makroekonominio stabilumo srityje ir kad iš esmės didėja prekybos liberalizavimas;
18. ta proga džiaugiasi 2002 m. sukurta Europos ir Viduržemio jūros regiono investicijų ir partnerystės priemone Europos investicijų banko sistemoje, tačiau ragina tęsti ES valstybių narių ir Viduržemio jūros regiono šalių partnerių diskusijas siekiant šią iniciatyvą išplėtoti į tikrą finansinio bendradarbiavimo priemonę, kurią įgyvendinant galės dalyvauti susijusios Europos ir Viduržemio jūros regiono šalys;
19. pabrėžia, kad svarbu iki 2010 m. sukurti laisvosios prekybos zoną, ir tikisi, kad greitai bus pradėtas taikyti kilmės kumuliacijos principas, t. y. sistema, kuri užtikrins prekių, kurios pagamintos iš daugiau nei vienoje Viduržemio jūros regiono šalyje pagamintų sudedamųjų dalių, laisvą patekimą į Bendrijos rinką, kadangi tai paskatins didesnę pietinių šalių integraciją;
20. atkreipia dėmesį į padarytą pažangą siekiant iki 2010 m. sukurti laisvos prekybos erdvę ir pradėjus įgyvendinti prekybos žemės ūkio produktais liberalizavimo strategiją; ragina

šiam procesui atsižvelgti į tvaraus vystymosi kriterijus ir kiekvienu jo etapu atlikti teisingą ir išsamų poveikio aplinkai vertinimą; ragina Komisiją parengti tyrimą apie prekybos žemės ūkio ir žuvininkystės produktais liberalizavimo reikšmę Europos ir Viduržemio jūros regione;

21. pažymi, kad, nors liberalizuojant prekių rinką buvo pasiekta žymi pažanga, Europos Sąjungos Viduržemio jūros regiono partnerių prekybos deficitas didėja;
22. pažymi, kad, nepaisant Partnerystės pradžioje buvusių vilčių, Viduržemio jūros regiono šalys partnerės ekonominės gerovės požiūriu negavo naudos iš komercinio atsivėrimo, o jų ekonominė padėtis išlieka sunki, vyrauja labai aukštas nedarbo lygis ir žemas investicijų lygis, ir kad dėl labai žemo vidutinio tų šalių gyventojų amžiaus tokia padėtis turi įtakos migracijos kiekiams;
23. mano, kad ekonominius partnerystės aspektus derėtų perorientuoti į socialinę sanglaudą ir darnią ekonomikos raidą, nes prekybos liberalizavimas negali būti vienintelis šios partnerystės tikslas, ir jam būtinas atitinkamas teisinis pagrindas;
24. reikalauja, kad Komisija ir valstybės narės užtikrintų, jog kitoje finansinėje perspektyvoje būtų numatytas pakankamas finansavimas ekonomikos pokyčiams pereinamuoju laikotarpiu paremti ir kad finansinė orientacinė suma, skiriama naujai kaimynystės ir partnerystės finansinei priemonei, leistų užtikrinti tam tikrą ES paramos Viduržemio jūros regionui stabilumą ir tęstinumą (buvusi MEDA programa);
25. mano, kad būtina, jog Komisijos darbo programos taip pat būtų sutelktos ir nukreiptos į socialinius pereinamojo laikotarpio padarinius pietinėse Viduržemio jūros regiono šalyse atsižvelgiant į skirtingus šalių partnerių poreikius ir prioritetus;
26. mano, kad, atsižvelgiant į Viduržemio jūros regiono šalių partnerių ekonominę padėtį būtina suteikti žymią paramą infrastruktūros projektams, ypač transporto, būsto ir geriamojo vandens tiekimo srityse;
27. mano, kad didesnę dalį pajamų, susijusių su šiame regione atrasta nafta ir gamtinėmis dujomis, reikėtų skirti ekonominei ir socialinei raidai regione bei naudoti šias pajamas vadovaujantis visišku skaidrumu ir bendrais visuomenės interesais;
28. ragina tobulinti krovinių ir keleivių transporto infrastruktūras Europos ir Viduržemio jūros regione, ypatingą dėmesį skiriant uostams;
29. primena, kad itin svarbu plėtoti mažus bendradarbiavimo projektus; mano, kad mažos ir vidutinės įmonės gali iš esmės paskatinti gerovės klestėjimą šalyse partnerėse, todėl rekomenduoja patvirtinti ekonomikos augimą ir vartojimą skatinančias priemones, ypač panaudojant paskolų ir mikrokreditų teikimą;
30. pabrėžia, kaip svarbu spręsti problemas, kylančias tekstilės sektoriuje, remiant Europos ir Viduržemio jūros regiono partnerystę – partnerystę, kuri skatina bendradarbiavimą šiame sektoriuje ir prisideda prie jo konkurencingumo didinimo įgyvendindama aktyvią mokymo, mokslinių tyrimų ir vystymo, technologinių inovacijų, pažangios praktikos skleidimo ir keitimosi su rinka susijusia informacija rėmimo politiką; rekomenduoja sukurti Europos ir Viduržemio jūros regiono mokyklų, mokymo įstaigų ir techninių

centrų, besispecializuojančių tekstilės ir aprangos sektoriuose, tinklus, kuriais būtų siekiama skatinti techninę partnerystę, mokymą ir bendras mokslinių tyrimų programas;

31. mano, kad decentralizuotas vietos ir regiono valdžios institucijų bendradarbiavimas gali padėti kurti vietos institucijas ir telkti pajėgumus, taip pat siekti, kad partnerystė būtų matomesnė ir už ją būtų aiškiau prisiimama atsakomybė; atkreipia dėmesį į tai, kad vykdant konkrečius nedidelio masto bendrus miestų projektus, nesvarbu, ar tai būtų dvišaliuose, regioniniuose, ar tarpregioniniuose tinkluose, tvaraus miestų vystymosi (pvz., atliekų ir vandens išteklių valdymo, švaraus vandens tiekimo) aspektu galima pasiekti akivaizdžių rezultatų piliečių naudai ir veiksmingai pagerinti jų gyvenimo kokybę;
32. pažymi, kad pastaraisiais metais padaryta didelė pažanga spartinant MEDA sistemos projektų ir programų įgyvendinimą, ypač dėl radikalaus Komisijos paramos programavimo peržiūrėjimo ir dėl pagrindinio vaidmens, suteikto vietoje veikiantiems subjektams; tačiau apgailestauja, kad 2006 m. biudžeto projekte Taryba sumažino MEDA programai numatytų lėšų kiekį, ypač institucijų reformai, demokratijos vystymui ir žmogaus teisių apsaugai, ekonominėms ir socialinėms reformoms bei subregioniniam bendradarbiavimui skirtoje eilutėje; mano, kad šis sumažinimas nesuderinamas su Barselonos proceso reikalaujamu tempu;
33. mano, kad dabar yra tinkamas laikas tobulinti Europos ir Viduržemio jūros regiono Partnerystės veiklą ir, siekiant priartinti ją prie žmonių, atsižvelgti į galimybes, kurias teikia EKP;
34. rekomenduoja, kad ateityje ypatingas dėmesys daugiašaliu arba dvišaliu lygmeniu būtų skiriamas tam tikrai bendrai pasirinktai veiklai, kuri turėtų būti įgyvendinama sparčiau, o veiksmų joje turėtų būti imamasi labiau atsižvelgiant į siekiamus rezultatus;
35. mano, kad demokratijos raida regione yra vienas iš svarbiausių Europai kylančių klausimų, nes Viduržemio jūros regiono Partnerystė yra susijusi ne tik su šalimis partnerėmis, bet ir su nevalstybiniais subjektais bei pilietine visuomene; todėl rekomenduoja, kad siekiant pradėti įgyvendinti įvairius su demokratija susijusius projektus būtų labiau naudojamosi, pavyzdžiui, Europos iniciatyva demokratijai ir žmogaus teisėms remti (EIDHR) – Bendrijos programa, pagal kurią minėti projektai finansuojami;
36. mano, kad vienas iš svarbiausių prioritetų turėtų būti bendradarbiavimas civilinės saugos ir aplinkos apsaugos klausimais bei sprendžiant su stichinėmis nelaimėmis susijusias problemas; mano, kad atsižvelgiant į tai turėtų būti paspartintos procedūros, kuriomis siekiama Viduržemio jūros baseine sukurti tokių nelaimių prevencijai skirtą ankstyvo įspėjimo sistemą;
37. pažymi, kad pastaraisiais metais Viduržemio jūros baseine ir daugelyje valstybių narių, ypač pakrantėse, pablogėjo ekologinė pusiausvyra, padidėjo tarša ir vandens trūkumas, paspartėjo nekontroliuojama miestų plėtra ir padidėjo spekuliacija; taip pat mano, kad visame Viduržemio jūros regione reikia aktyviau kurti aplinkos apsaugos politiką, ypač todėl, kad ji yra svarbiausia bet kokioje tvaraus vystymosi politikoje;

38. mano, kad pagrindinis prioritetas yra švietimo ir profesinio mokymo raida, turinti didžiausią reikšmę ekonominei ir socialinei Viduržemio jūros regiono šalių raidai; ragina skirti išskirtinį dėmesį moterims ir remtinoms grupėms, būtent: neraštingiems gyventojams, besimokančioms moterims, pabėgėliams ir kaimų bei priemiesčių gyventojams; mano, kad reikalingas labiau strateginis požiūris remiant Viduržemio jūros regiono partnerių veiksmus, kuriais vykdoma švietimo reforma ir šios srities institucijų modernizavimas; visų pirma ragina Tarybą, valstybes nares ir Komisiją sukurti ir pritarti moksleivių, studentų ir mokslininkų mainų programoms bei partnerystėms tarp miestų ir geografinių vietovių, o taip pat suintensyvinti mainus parlamentiniame lygmenyje; šiuo požiūriu pabrėžia, kaip svarbu toliau vykdyti *Erasmus Mundus* iniciatyvą ir 2007–2013 m. skirtą *Youth in Action* programą taip siekiant sustiprinti Viduržemio jūros regiono šalių kultūrinius mainus;
39. džiaugiasi, kad buvo įsteigtas ir pradėjo veikti Anna Lindh Europos ir Viduržemio jūros regiono fondas, skirtas kultūrų dialogui skatinti; yra įsitikinęs, kad savo veikla fondas gali labai prisidėti didinant tarpusavio supratimą ir leisti geriausiai pasinaudoti bendru mūsų kultūros paveldu;
40. kviečia Komisiją, valstybes nares bei Europos ir Viduržemio jūros regiono Partnerytės šalis ieškoti būdų ir mechanizmų, kaip padėti sukurti, sustiprinti ir plėtoti Anna Lindh fondo nacionalinius tinklus visose 35 šalyse partnerėse; kviečia fondą prisidėti siekiant, kad Barselonos procesas būtų matomesnis ir už jį būtų prisiimama bendra atsakomybė, taip užtikrinant, kad apie Europos ir Viduržemio jūros regiono Partnerystę būtų žinoma tiek valstybiniu, tiek ir regioniniu lygmeniu;
41. ragina Viduržemio jūros regione saugoti ir skatinti spaudos ir nuomonės laisvę siekiant, kad žiniasklaidos darbuotojai galėtų laisvai verstis savo profesija, ir užtikrinti tam tikrą demokratijos raidą, kurios regione iki šiol trūko;
42. yra įsitikinęs, kad atsižvelgiant į dabartinę padėtį pasaulyje būtinas rimtas kultūrinis partnerių dialogas, kuris apimtų priemones, rekomenduotas 2003 m. Romano Prodzio sudaryta Aukšto lygio patariamoji grupės dėl tautų ir kultūrų dialogo ataskaitoje;
43. mano, kad bendra atsakomybe grindžiama Europos ir Viduržemio jūros regiono Partnerystė turėtų skatinti krikščionybės, islamo ir judaizmo religinį dialogą, kuris vyktų ne tik švietimo ir žinių sklaidos tikslais, bet ir padėtų kovoti su terorizmu – vienu iš visuotinių iššūkių, kuriuos reikia įveikti;
44. rekomenduoja drauge vykdyti mokslinę veiklą pasitelkiant islamo vaidmens demokratiškose ir atvirose visuomenėse ekspertus bei specialistus ir nagrinėti priežastis, kurios kartais gali paskatinti kultūrinių ir religinių bendruomenių narius imtis smurtinių veiksmų;
45. pabrėžia, kad migracija ir socialinė migrantų integracija yra kitas esminis ES ir Viduržemio jūros regiono Partnerystės klausimas; mano, kad asociacijos susitarimai ir kaimynystės veiksmų planai yra tinkamos priemonės skatinti bendrą žmonių judėjimo ir migracijos srautų valdymą; siūlo naudoti naują Europos kaimynystės politikos priemonę (EKPP) tarptautiniam partnerių bendradarbiavimui remti; pabrėžia, jog būtina spręsti su neteisėta migracija ir jos neigiamu poveikiu susijusias problemas ieškant bendro sprendimo dėl readmisijos sutarčių ir kovojant su prekyba žmonėmis; primena, kad šiais

- klausimais reikia konsultuotis su vietos ir regioninėmis valdžios institucijomis, turint mintyje jų patirtį ir atsakomybę dėl socialinės imigrantų integracijos, priimant prieglobsčio prašančius asmenis ir sprendžiant opią problemą, susijusią su dokumentų neturinčiais gyventojais ir asmenimis, kurių prašymai suteikti prieglobstį buvo atmesti;
46. primena, kad bendradarbiavimas migracijos srityje turi atitikti tarptautinę humanitarinę ir žmogaus teisių teisę; primygtinai reikalauja, kad readmisijos susitarimai būtų vieši ir būtų laikomasi 1951 m. Ženevos konvencijos dėl pabėgėlių statuso 33 straipsnyje numatyto negražinimo principo; atmeta pasiūlymą steigti migrantų centrus ir (arba) stovyklas ES kaimyninėse šalyse;
 47. pažymi, kad moterų skatinimas dalyvauti kiekvienos šalies ekonominėje, socialinėje, kultūrinėje ir politinėje veikloje turi būti svarbiausia priemonė stiprinant demokratiją ir sprendžiant moterų diskriminacijos klausimą; taip pat ragina atsižvelgti į lyčių lygybės aspektą vykdant visą svarbiausią veiklą, susijusią su Europos ir Viduržemio jūros regiono Partnerystėje;
 48. ragina valstybių partnerių vyriausybes pripažinti, gerbti ir ginti pagrindines teises ir moters statusą, kaip yra nurodyta tarptautinėse sutartyse, ir prašo valstybių partnerių vyriausybių pagreitinti teisėkūros, administracines ir kitas reformas, kad būtų įvesta teisinė moterų ir vyrų lygybė šeimos ir viešame gyvenime, ir integruoti lyčių lygybę į visus jų veiksmus su nustatytais ilgalaikiais ir trumpalaikiais tikslais;
 49. ragina Komisiją pateikti kokybinės ir kiekybinės informacijos apie konkretų finansinių įsipareigojimų dvišalio bendradarbiavimo srityje (asociacijų susitarimai) bei MEDA II regioninio bendradarbiavimo srityje (dabartinis etapas) įgyvendinimą ir faktinį vykdymą, siekiant palaikyti aktyvų moterų dalyvavimą politiniame, ekonominiame ir socialiniame gyvenime;
 50. dėi augiasi dėl neseniai pradėtos pirmosios regioninės programos, skirtos moterų dalyvavimui ekonominiame ir socialiniame gyvenime ir vystyme (programa, dėl kurios buvo nuspręsta dar 2001 m.), ir ragina Komisiją praplėsti jos taikymo sritį ir temas siekiant įtraukti tokius svarbius klausimus kaip visuomenės informavimas moterų įvaizdžio ir jų vaidmens dalyvaujant demokratizacijos procese temomis;
 51. nerimauja dėl didelio diskriminavimo, kurį moterys patiria darbo rinkoje, švietimo ir profesinio mokymo sistemoje, dalyvaudamos politikoje ir pilietinėje visuomenėje, ir dėl rimtų problemų, su kuriomis jos susiduria, pvz., prievartos; ragina valstybes partneres parodyti tikrą politinę valią ir imtis veiksmų siekiant pakeisti visuomenės požiūrį ir skatinti moterų ir vyrų lygybę;
 52. pabrėžia, kad Europos ir Viduržemio jūros regiono partneriams reikia rengti naujas programas siekiant skatinti policijos ir teismo institucijų bendradarbiavimą ir užtikrinti bendrą požiūrį į kovą su organizuoju nusiakalstamumu ir terorizmu; ragina visas šalis ratifikuoti Jungtinių Tautų konvenciją prieš tarptautinį organizuotą nusiakalstamumą ir jos papildomus protokolus dėl kovos su prekyba asmenimis ir neteisėtu migrantų įvežimu; pabrėžia, kad ES ir Viduržemio jūros regiono partneriai yra įsipareigoję užtikrinti žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugą, ir todėl ragina Tarybą, valstybes nares ir Komisiją aktyviai prisidėti siekiant Europos ir Viduržemio jūros regiono susitarime numatyto tikslo – plėtojant nuolatinį politinį dialogą su šalimis partnerėmis užtikrinti, kad

- būtų paisoma žmogaus teisių; taip pat pabrėžia, kad partneriai turi bendros kovos su terorizmu patirties, kuri jiems turėtų leisti bendrai dirbti įtikinant nepatenkintų asmenų grupes nenaudoti teroristinių priemonių ir nevykdyti smurto išpuolių, plėtojant valstybių pajėgumą užkirsti kelią terorizmui ir ginant žmogaus teises, kai kovojama su terorizmu; pažymi, kad vykdant bet kokios rūšies teroro aktus visuomet tiesiogiai pažeidžiamos Visuotinėje žmogaus teisių deklaracijoje numatytos su demokratija ir teisine valstybe susijusios piliečių teisės ir laisvės;
53. atsižvelgdamas į tai, dar kartą pabrėžia, kad su terorizmu jokių būdų neturi būti kovojama pilietinių laisvių ir žmogaus teisių sąskaita; džiaugiasi, kad šioje srityje daugiau bendradarbiaujama, tačiau ragina, kad procedūros būtų atviresnės ir skaidresnės; atsižvelgdamas į tai, pritaria pasiūlymui parengti minėtos srities elgesio kodeksą;
54. apgailestauja, kad nebuvo pasiekta žymios pažangos demokratijos ir žmogaus teisių sferoje, todėl pabrėžia EKP veiksmų planų svarbą, kadangi šių planų tikslas – aiškiai apibrėžti valstybių partnerių įsipareigojimus imtis veiksmų siekiant pažangos demokratizacijos procese ir gerbiant žmogaus teises; pažymi, kad šių veiksmų planų prioritetams bus nustatyti kontrolės kriterijai ir reikės nuolatos stebėti bei vertinti, ar šių kriterijų tinkamai laikomasi;
55. šiuo atžvilgiu ragina Komisiją visiškai įtraukti Parlamentą vertinant, ar tinkamai įgyvendinami EKP veiksmų planai, kuriuose turi būti numatytos aiškios sustabdymo išlygos, apimančios galimybę sustabdyti, kai nevykdomi su demokratizacija ir žmogaus teisėmis susiję kriterijai;
56. ragina Komisiją laikyti žmogaus teisių klausimus kriterijumi vertinant, kaip laikomasi Europos Sąjungos ir šalių partnerių susitarimų, ir viliasi, kad Komisija kasmet pateiks ataskaitą apie Europos ir Viduržemio jūros regiono Partnerystės išvadas;
57. ragina Tarybą ir Komisiją taikyti Europos ir Viduržemio jūros regiono asociacijos susitarimų sustabdymo išlygą tuo atveju, kai pažeidžiamos žmogaus teisės ir demokratinės laisvės;
58. ragina visas Europos ir Viduržemio jūros regiono asociacijos susitarimus sudariusias šalis paversti žmogaus teisių ir demokratijos išlygą veiksmų programa, kuria būtų didinama ir skatinama pagarba žmogaus teisėms, bei sukurti mechanizmą, skirtą reguliariai įvertinti, ar tinkamai laikomasi Asociacijos susitarimo 2 straipsnio; todėl ragina Komisiją sudaryti žmogaus teisių pakomitečius, kurie stebėtų, kaip įgyvendinama žmogaus teisių išlyga, ir į tokių pakomitečių veiklą visiškai įtraukti Europos Parlamentą bei pilietinę visuomenę; ragina Komisiją, ruošiantis Barselonos proceso 10-osioms metinėms, parengti viešą pranešimą apie tai, kaip Viduržemio jūros regiono šalyse įgyvendinamos žmogaus teisės ir demokratijos politika, kuria vadovaujantis būtų toliau plėtojama partnerystė;
59. siūlo tęsti ir stiprinti Europos Sąjungos ir Viduržemio jūros regiono šalių bendradarbiavimą saugumo klausimais; džiaugiasi tuo, kad punktai apie masinio naikinimo ginklų neplatšinimą įtraukti į paskutinius susitarimus ir veiksmų planus; pažymi, kad visos be išimties šalys partnerės turi įgyvendinti tokias priemones tam, kad Viduržemio jūros regionas būtų teritorija, kurioje nėra masinio naikinimo ginklų; ragina šalis partneres ir toliau dalyvauti Europos saugumo ir gynybos politikoje; todėl ragina Tarybą numatyti galimybę konsultuotis su Viduržemio jūros regiono šalimis partnerėmis

visais su jomis susijusiais darbotvarkės klausimais BUSP, prireikus kviečiant šių šalių atstovus į Bendrųjų reikalų ir išorės santykių tarybos susitikimus;

60. mano, kad, atsižvelgiant į buvusias Barselonos proceso nesėkmes, politinė valia ir pragmatinis požiūris šiuo metu yra kaip niekad svarbūs partnerystės sėkmei;
61. pažymi, kad EMPA yra svarbi Europos ir Viduržemio jūros regiono politinio dialogo dalis ir kad ateityje turi būti stiprinamas jos vaidmuo priimant sprendimus Europos ir Viduržemio jūros regiono proceso metu;
62. primena dalyviams Neeilinių aukščiausiojo lygio susitikimą, įvyksiantį 2005 m. lapkričio 27–28 d. Barselonoje, ir tai, kad pažymint ES ir Viduržemio jūros regiono Partnerystės dešimties metų sukaktį, turi būti nubrėžti aiškūs ir įpareigojantys ateities prioritetai bei veiksmams; taip pat mano, kad reikia vėl patvirtinti Barselonos deklaracijos sudedamuosius principus ir valstybių narių norą kurti demokratinių valstybių bendriją, kuri darytų įtaką Viduržemio jūros regiono valstybių santykiams, ir ragina visas Europos Sąjungos valstybes nares sutelkti savo pastangas suteikiant naują impulsą Barselonos procesui ateityje;
63. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją būsimajam Neeilinio aukščiausiojo lygio susitikimui, Tarybai, Komisijai, valstybių narių bei Barselonos procese dalyvaujančių šalių partnerių vyriausybėms ir parlamentams bei Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių parlamentinei asamblėjai.